

Älvborgarna

NR 2 • 2008

• **Chefen möter sina chefer**

• **Mer flygäventyr med Åke**
• **Batteri Björkö**

Chefen har ordet

Det var med stor stolthet och inte så lite ödmjukhet jag tillträdde som garnisonschef i Göteborg för snart ett år sedan. Under året som gått har jag delat min tid mellan att vara garnisonschef och att vara Sveriges försvarsattaché i Danmark. Båda jobben är i sig mycket intressanta, men det är ingen önsketillvaro att ha två viktiga jobb och dessutom försöka att vara duktig på båda. Tillfällena har varit många då jag sänt en tacksamhetens tanke till mina goda medarbetare och en väl lagd grund. Den 14 januari 2009 avslutas officiellt mitt attachéuppdrag och jag ser nu fram emot att vara garnisonschef på heltid och därmed få möjligheten att träffa er under några av våra gemensamma övningar.

Foto: Ulrika Adolfsson

Första halvåret 2009 kommer sannolikt att bli en vattendelare i Försvarsmaktens utveckling. Allt tyder på att pliktlagstiftningen bibehålls men omvärldsläget förväntas medge att den inte behöver tillämpas. Detta innebär att systemet för personalförsörjning av Försvarsmakten i grunden förändras.

Intill tidigt 90-tal personalförsörjdes hemvärnet i första hand med soldater som utgått ur pliktförbanden. Under de senaste åren har denna lite till åren komna personal kunnat kompletteras med ungdomar som nyss genomgått värnpliktsutbildning, men inte kunnat ges en meningsfull krigsplacering eftersom merparten av pliktförbanden avvecklats. För att markera denna förändring kompletterades hemvärnsnamnet med tillägget ”de nationella skyddsstyrkorna”. I syfte att säkerställa folkförankringen och skapa en bred bas för rekrytering av framtidens yrkes- och kontraktsoldater föreslår nu den parlamentariska pliktutredningen att upp till 10 000 ungdomar skall beredas möjlighet att genomgå en frivillig tremånaders grundläggande soldatutbildning. De som efter denna utbildning inte väljer att binda upp sig mer långsiktigt kommer att utgöra rekryteringsbas för Hemvärnet - de nationella skyddsstyrkorna. Detta är en så stor förändring att såväl politiker som försvarsmaktsledning synes vara överens om att namnet Hemvärnet skall strykas och att benämningen Nationella skyddsstyrkor kommer att stå ensamt. Att som chef leda detta förändringsarbete i Göteborgs- och Sjuhäradsregionen med dess stora befolkning är en utmaning jag verkligen ser fram emot.

Till skillnad mot många andra delar av landet har flertalet av våra hemvärnsförband inte låtit sig nedslås av de senaste 20 årens turbulens. Heder åt alla er som hållit fanan högt och medverkat till att skapa en bra grund för det fortsatta förändringsarbetet. Sammantaget är jag övertygad om att vi har en spännande och intressant period framför oss. Jag förutsätter att föreningar och sällskap med band till försvarsmakten hjälper och stödjer oss i detta arbete.

Till sist vill jag ge er några ord på vägen eller att starta upp det nya året med. Jag vill och kräver att vi hjälps åt med att bygga en Försvarsmakt, förbättrar Försvarsmaktens varumärke, lägger stort vikt vid rekrytering och ännu större vikt vid verksamhetssäkerheten. Jag kräver samtidigt att vi vårdar vår materiel och kanske ännu viktigare – vårdar varandra. Allt vi gör skall tåla syn och som jag har sagt ett antal gånger, Säg inte till, Se till!

På platser där det blåser mycket finns det folk som mest beklagar sig och lägger kraft på att bygga vindskydd. Andra använder tid och energi till att omsätta vidlyftiga planer om vindkraftverk till verklighet.

*Med förhoppning om friska vindar
Lennart Bengtsson*

Kontaktuppgifter

Älvsborgarna är ett samarbete mellan Göteborgs Garnison/ Försvarsmakten, Elfsborgsgruppen/ Försvarsmakten (kontaktperson Hanseman Samuelsson, tel. 031-69 21 82), Kungliga Älvsborgs Regementes Kamratförening (kontaktperson Lars Rehn, tel. 033-414943) och Göteborgs Garnisons kamratförening (kontaktperson Sven-Göran Palm, tel. 031-87 14 43.) Ansvarig utgivare är Bo Andersson. Redaktör är Lennart Hammarstrand, Göteborgs Garnison, Box 5155, 426 05 Västra Frölunda tel. 031-69 27 20, e-post lennart.hammarstrand@mil.se

Garnisonssällskapet och mässen öppnar upp

Nu blir det möjligt att mot en rimlig avgift boka och använda Älvsborgsmässen på Kåringberget.

Möjligheten gäller för insatsförband, kurser knutna till Göteborgs garnison, föreningar och sällskap som utgör en del av, eller aktivt stödjer, Försvarets verksamhet i Göteborgs- och sjuhäradregionen. För en rimlig kostnad kan föreningar (motsv.) teckna ett associationsavtal med Göteborgs Garnisonssällskap och sedan nyttja mässen för förbandsmöten, föreningsfester osv.

Via sin associerade huvudorganisation, t.ex. hemvärnsförband och kamratföreningar, blir föreningsmedlemmar och förbandsplacerade hemvärnssoldater associerade medlemmar. Som sådan är det möjligt att hyra mässen för bröllop, dop, födelsedagar, jubileum, konfirmerationer eller examensmiddagar där stil och tradition är viktigt.

Denna fina mäss har trevliga sällskapsutrymmen i en fantastisk maritim och militär miljö med utsikt över hamninloppet, och har dessutom en härlig trädgård.

Den nyrenoverade Älvsborgsmässen är utrustad med ett helt nytt kök. Där står Margaretha Holm med personal för riktigt god mat och dryck som av tillståndsskäl alltid måste beställas genom Garnisonssällskapet.

Läs mer om innebörden av associationsavtalet på Garnisonssällskapets hemsida (www.gsgbg.se) under rubriken stadgar.

Lennart Hammarstrand

Lunch på Älvsborgsmässen

I en fantastisk miljö med militär prägel och maritim utsikt över hamninloppet kan Du nu njuta av riktigt god hemlagad lunch. På den nyrenoverade Älvsborgsmässen på Kåringberget serveras maten mellan kl. 11.00 till 13.00 måndag till fredag till det facila priset 60:-.

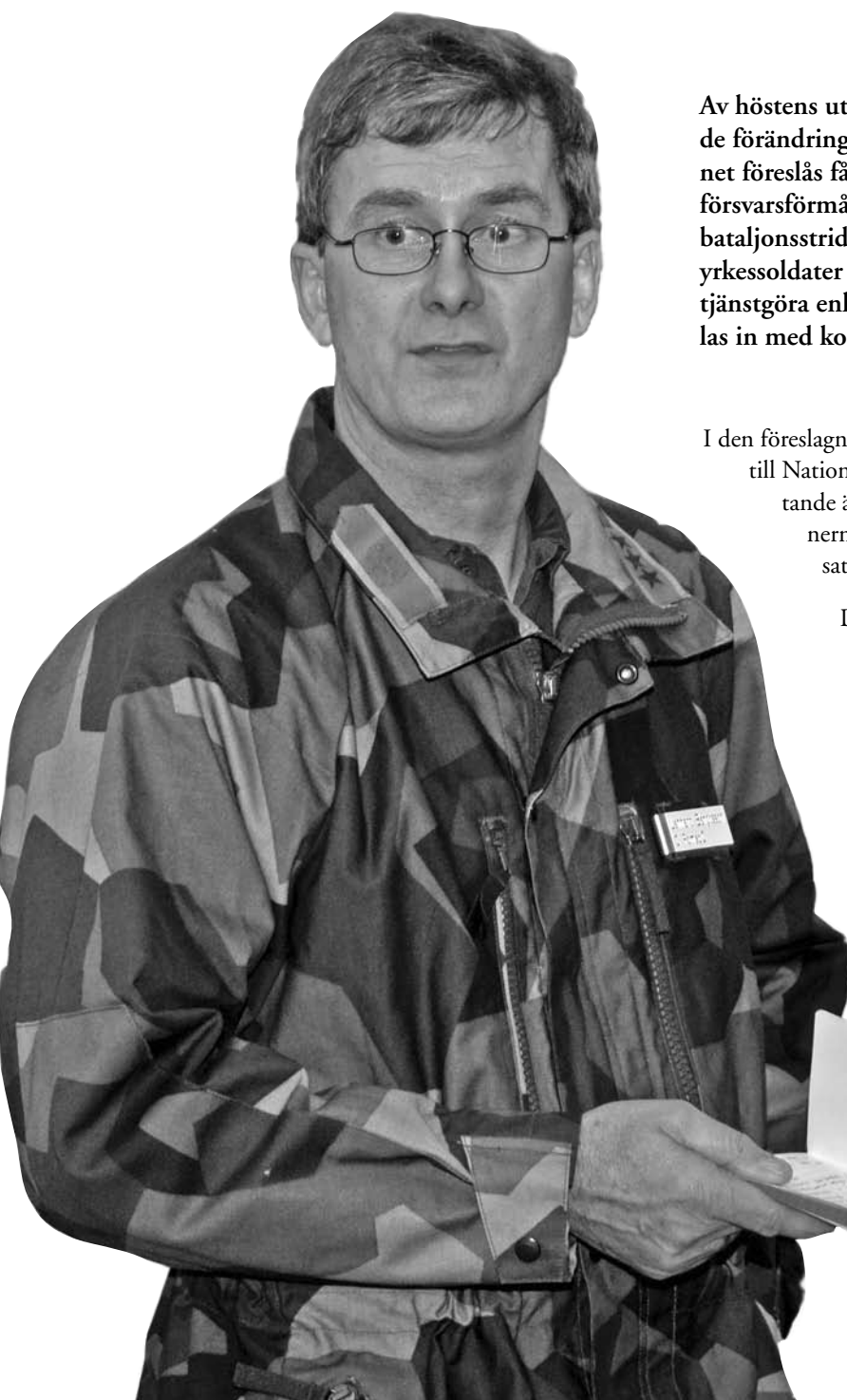
Det är Margaretha Holm med personal som står bakom grytorna, och de ordnar också förmiddagsfikat där en riktigt god macka med kaffe/te kan fås för en guldpeng.

Alla som har inpasseringshandlingar till Kåringbergets garnisonsområde är hjärtligt välkomna. Mer information och veckans meny hittar du på Garnisonssällskapets hemsida www.gsgbg.se

*Välkomna!
Garnisonssällskapet*

Kommendören mötte hemvärnet

Av höstens uttalanden i försvarsfrågan kan förstås att betydande förändringar är för handen inom Försvarsmakten. Hemvärnet föreslås få en avgjort större betydelse för Sveriges samlade försvarsförmåga. Man kommer att utgå från snabbt tillgängliga bataljonsstridsgrupper vars enheter är bemannade endera med yrkessoldater eller kontraktssoldater. De senare är tänkta att tjänstgöra enligt ett schema med lång framförhållning eller kallas in med kort varsel om en tillspetsad situation uppstår.

I den föreslagna omorganisationen skall dessutom Hemvärnet utvecklas till Nationella skyddsstyrkor vars uppgifter till del blir mer omfattande än de som dagens hemvärn löser. Frivilligorganisationerna kommer också att genomgå en omfattande omorganisation. Allt enligt försvarsministern.

Dagens värnplikt med grundutbildning kommer enligt förslagen att avskaffas och ersättas med en frivillig utbildning på tre månader. Därefter kan den som vill söka jobb som yrkessoldat, bli kontraktssoldat eller bli en del av de nationella skyddsstyrkorna. Om man får tro politikerna!

Med detta ringande i öronen träffar vi chefen för Göteborgs garnison, kommendör Lennart Bengtsson på besök i hemvärnslokalerna i byggnad 129 på Radarhöjden. Först frågar vi honom hur det som en Flottans man känns att komma till en garnison i en stad utan flotta:

– Grymt givetvis, svarar han med glimten i ögat. Men han är fullt medveten om synen på Hemvärnets betydelse och den anvisade förändringen till Nationella skyddsstyrkor:

– Många av mina kollegor lever kvar med en bild av Hemvärnet som Åsa-Nisse, men ju mer jag tränger in i

hur entusiastiskt det arbetas och vilken enorm potential av motiverade och kunniga medarbetare som finns att tillgå, desto intressantare blir mitt uppdrag som chef här på området. Och hemvärnet är ju faktiskt mina vassaste styrkor jag har att tillgå i händelse av plötslig anspänning, säger Lennart.

Kommandör Bengtsson är inte bara chef över Försvarsmedicincentrum och våra hemvärnsförband utan även Försvarsmaktens främste företrädare i Göteborgs- och Sjuhäradsregionen. Som sådan ger Lennart uttryck för en vision om ett tänkbart produktionsuppdrag där man kunde samla ihop flera av garnisonens enheter till ett "Harbour security"-kompani, då såväl Hemvärnet, som röjdykarexperter från Skredsvik kunde samverka med övriga inom Garnisonen.

Med oss vid samtalet är chefen för Gullbergs insatskompani, Jacob Hellstrand. Insatskompaniet, som är organiserat under Göteborgs norra hemvärnsbataljon, är en mycket framgångsrik enhet med synnerligen motiverade soldater och en välorganiserad ledning. Gullberg, som är ett av våra senast uppsatta kompanier, har namn efter den i historisk tid

absolut äldsta förskansningen i området, Gullbergshus, omnämnt redan år 1303 – numera Skansen Lejonet.

Jacob frågar Lennart hur han ser på den låga ersättningen till hemvärnssoldaterna:

– Vem är egentligen nöjd med sin lön, frågar Lennart retoriskt och erinrar försvant om att man måste ha en sann vilja i själen till uppoffring och ideellt arbete om man skall trivas i uniform.

Detta hindrar inte att han innerligt hoppas att den sittande pliktutredningen kommer att behandla frågan. Detta är delvis en värdegrundsfråga såtillvida att alla soldater och sjömän bör betraktas som lika mycket värda. Han ger också Jacob rätt i att gruppcheferna är en nyckelgrupp som måste uppmärksammas bättre. Lennart hänvisar också till Hemvärnets rådsorganisation som har en stor roll att spela i det förväntade förändringsarbetet.

Vi kommer in på jämställdhet och grabbkultur.

– Inte bara kulturgapet mellan militärer och civila, utan även mellan yrkesofficerare och Hemvärnet måste bort,

säger Lennart. Jag förväntar mig av mina medarbetare att de ständigt arbetar efter ÖB:s devis ÖRA; öppenhet, resultat, ansvar. Hos oss finns det inte plats för grabbkultur på några nivåer, säger Lennart bestämt.

Vår kommandör fortsätter med att framhålla vikten av att utkwitterad materiel hålls i ordning och att man vårdar det man fått förtroende för. Jacob frågar också efter några ledord vad gäller verksamhets säkerheten och Lennart replikerar att noggrann analys och planering, professionell utbildning och "avbryt i tid", är viktiga ting att tänka på. Med det sistnämnda avser han att man som instruktör eller övningsledare, utan att tveka, måste ha mod att avbryta något som man känner kan riskera att överstiga ens kompetens. Olyckor får INTE förekomma, manar Lennart och avslutar med rådet:

– Säga inte till, se till!

Vi kände oss ganska trygga med vår garnisonschef när han ilade iväg till nästa möte, ståtligt iförd grön fältuniform m/90.

Peter Andersson

I 30 hemvärnsbefäl samlade

Varje år genomför Elfsborgsgruppen en befälssamling där fokus ligger på nästkommande år. Årets samling genomfördes lördagen den 22 november då cirka 130 hemvärnsbefäl kom till Käringberget för uppstarten av 2009.

Chefen för Elfsborgsgruppen inledde dagen med att hälsa alla välkomna och informera i stort om nästa år. Under förmiddagspasset var det också genomgång av verksamhetsordern för 2009 och Göteborgs garnisons insatsplaner.

Tiden före och efter lunch ägnades åt bataljonsvis arbete inför nästa år. Under ledning av respektive bataljonschef planerades verksamheten inför nästa år med Elfsborgsgruppens verksamhetsorder som grund. Under bataljonernas arbete fanns personal ur Elfsborgsgruppens kader med.

I samband med eftermiddagsfikat var det återsamling. Eftermiddagspasset inledes med att chefen för Elfsborgsgruppen tackade av fyra före detta bataljons- och kompanichefer som nu har lämnat eller skall lämna sina befattningar.

Hemvärnsombudsmannen, Mats Jonsson, var gäst under dagen. Han informerade bland annat om det kommande gradsystemet.

Under eftermiddagen anslöt också garnisonschefen, kommandör Lennart Bengtsson, vars genomgång avslutade dagens samling.

Med den goda uppslutning som var på mötet hoppas och tror vi nu att en bra grund är lagd för nästa års verksamhet.

Elfsborgsgruppen

Kamratföreningsförbundet Älvsborgarna bildat

Vid ett möte i Borås den 22 september skrev Kungliga Älvsborgs Regementes kamratförenings ordförande Else-Marie Lindgren och Göteborgs Garnisons kamratförenings ordförande Bo Andersson under stadgarna för Kamratföreningsförbundet Älvsborgarna. Förbundets styrelse består av följande personer:

Ordförande Bo Andersson (Gbg)
 Vice ordf. Else-Marie Lindgren (Äbg)
 Sekreterare Eskil Johansson (Äbg)
 Kassör Sven-Göran Palm (Gbg)
 Redaktör Lennart Hammarstrand (FömedC)
 Repr. FM Bert-Erik Pousar (FömedC)
 Ledamot Glenn Altsten (Äbg)
 Ledamot Christer Norlander (Gbg)

Förbundet skall främja Försvarsmaktens verksamhet i Göteborgs- och Sjuhäradsområdet genom att knyta ihop dåtid, nutid och framtid. Förbundet har som särskilda uppgifter att tillsammans med Göteborgs Garnison och Elfsborgsgruppen ge ut den här tidningen och att samordna vad föreningarna gör för att öka aktivitetsutbudet för medlemmarna.

Som redaktör för tidningen tar jag tacksamt emot artiklar, bilder, förslag, ris och ros kring det som rör tidningen på mailadress lennart.hammarstrand@mil.se

Else-Marie och Bosse

Lennart Hammarstrand

Resa i österled

Narva är en gränsstad i östra Estland. Många slag har utspelats här, inte minst Karl XII:s stora seger över ryssarna år 1700. Det senaste slaget utkämpades 1944, då tyska trupper länge hindrade de sovjetiska styrkorna att inta staden.

Staden blev jämnad med marken under dessa strider. Kvar av det gamla finns dock två fästningar vilka ruvar på var sin sida om Narvafloden. Den ena heter Hermannsburg och ser så västerländsk ut som en fästning någonsin kan göra. Den andra heter Ivangorod och upplevs som främmande och österländsk. Frågan är om det finns någon plats som så tydligt markerar gränsen mellan Europiska unionen och Ryssland. Skenet bedrar dock för på båda sidor om floden bor det sedan 1945 ryssar.

Staden Narva har cirka 75 000 invånare varav 87 % är etniska ryssar, flera med ryskt medborgarskap. För den som satt sig in i bakgrunden till Georgienkriget stämmer detta till eftertanke. Stolta uttalanden

om solidaritet har plötsligt blivit ord som måste kunna omsättas i handling.

”Sverige kommer inte att förhålla sig passivt om en katastrof eller ett angrepp skulle drabba ett annat medlemsland eller nordiskt land. Vi förväntar oss att dessa länder agerar på samma sätt om Sverige drabbas.” Forsvarsberedningen december 2007

Med Ants Kumm från Hemvärnsveteranförbundet som initiativtagare och reseledare var vi fem förväntansfulla estlandsresenärer som lämnade Landvetter söndagen den 28 september. Väl i Estland tog vi oss i hyrbil mot den stora ön Saaremaa – Ösel på svenska. Ants är född på Ösel och historiens vingslag kändes starka när vi besökte den plats där han som sexåring i november 1944 klev ombord i en liten båt för att tillsammans med sin familj försöka ta sig till Sverige. Efter ett givande besök på Ösel återkom vi till Tallin sent måndag kväll.

Under tisdagen gavs vi möjlighet att besöka Estlands Trängregemente. Vård var den svenske majoren Peter Holmquist, som tjänstgör i Estland och som

stälde upp efter påstötning från allas vår Morgan på Elfsborgsgruppens kader. Resten av dagen vandrade vi runt i Tallins ”gamla stan”. Denna är större än Stockholms och värd en resa i sig.

Onsdagen den 1 oktober reste vi österut till Narva. Vi hade kunnat förbereda oss lite bättre, t.ex. genom att läsa in detaljerna kring slaget vid Narva år 1700, då Sverige bröt den ryska belägringen av Narva och i stort sett förintade den ryska armén. Liksom efter resan till Ösel så återkom vi sent till Tallin.

Under torsdagen shoppade vi och besökte ockupationsmuseet. Kvällen avslutades med att vi samlades på ett av våra hotellrum och summerade vår resa. Fredagen medgav en sista promenad i gamla stan innan det bar av mot Göteborg.

Stort tack Ants för en fantastisk resa!
Bert-Erik Pousar

Morgan Johansson har börjat sondera möjligheterna att organisera ytterligare en resa till Estland 2009. Är du intresserad av mer information ombuds du att kontakta Morgan via e-post. morgan.johansson@mil.se

Vänner!

*Else-Marie Lindgren
Foto: Kristdemokraterna*

Det råder ingen tvekan om att vårt försvar är inne i en stor förändring. Många utredningar, varav några redan ligger på mitt skrivbord, bekräftar att förändringstakten kommer att gå fort. Kanske alltför fort i några avseenden. Pliktutredningen har lagt fram ett förslag om hur framtidens soldater kan tas ut. Där slår man fast att vi i stället för att ta ut pojkar och flickor med plikt så skall man i fredstid rekrytera frivilliga till att göra tre månaders grundutbildning. Lägsta ålder är 18 år, men uppåt finns ingen begränsning om man klarar mönstringen. Efter den utbildningen kan man gå vidare i utbildningen till hemvärnet, de nationella skyddsstyrkorna, som kontrakterad soldat eller till att bli officer. Pliktutredningen fortsätter sitt arbete och lämnar sitt slutbetänkande till våren 2009.

En annan utredning är den s.k. frivilligutredningen som tar upp frågor om den frivilliga försvarsverksamhetens roll i framtiden och hur den skall utvecklas. Det förutsätts att både hemvärnet och frivilligorganisationerna i hög grad skall verka inom samhällets krisberedskap.

Kriser och katastrofer inträffar, det vet vi. Däremot vet vi nästan aldrig i förväg vad och när och vilka konsekvenserna blir. Ändå måste var och en av oss vara beredd på att även vi själva kan drabbas. I vårt sårbara samhälle behöver det inte handla om terrorism. Det skulle kunna vara en olycka inom en industri, i transportsystemet eller annat. Skydd och säkerhet är en del av välfärdsfrågorna. För att möta detta krävs inte alltid mer pengar. Det gäller att arbeta smartare i många fall. Det behövs en god krishanteringsförmåga och en mental beredskap.

Jag blev inbjuden till traditionsmiddag på Älvsborgsgruppen i Göteborg i november. Det är en härlig tillställning med uniform, sill, ärtor och mycket sång. Det värmer gott när vi på ett lättsamt sätt kan umgås. Det förekom också medaljutdelning och jag fick medalj och känner mig väldigt hedrad. Medaljen skall jag bära vid särskilt högtidliga tillställningar t.ex. när vi debatterar budget i riksdagen.

Jag tycker om traditioner. Hur många av våra barndomsminnen härrör inte från tillfällena då doft, smak och synintryck för alltid förankrat tidigare generationers bruk och seder och gjort dem till traditioner som känns viktiga för oss att föra vidare. Julen bär med sig många traditioner, vårda dem!

Önskar er alla en riktigt God Jul och ett fantastiskt Nytt År!

*Else-Marie Lindgren
Ordförande
Kungliga Älvsborgs Kamratförening*

Kamratgåvan

Tack alla ni som skänker
kamratgåva!

Bokfört t.o.m. 2008-11-06.

Eskil Johansson	Bollebygd
Greger Lorentzon	Linköping
Per Wengström	Borås
Ulf Karlsson	Hökerum
Magnus Johansson	Ljung
Ingrid Uppström	Borås
Lars-Olof Strufve	Viken
Lars Bratt	Rydboholm
PG Hemborg	Stockholm
Gun Österlund	Borås
Mats Nygren	Sjömarken
Curt Binz	Onsala
Björn Claesson	Borås
Anders Dahlberg	Fristad
Jan Segergren	Borås
Stefan Andréasson	Sävedalen
Rune Torwald	Olofstorp
Eira Caarp	Härryda
Lars Svensson	Svenljunga
Roland Bjurström	Farsta
Bo Hellqvist	Göteborg
Leif Backlinger	Västerås
Ingvar Gunnesson	Djursholm
Lars Olof Wettéus	Källered
Bengt Svenson	Torestorp
Bengt Wennerlund	Båstad
Per Stenros	Lysekil
Hans Eliasson	Gråbo
L-Å Kristenson	Mölnadal
Anders Johansson	Alingsås

Claes Skoglunds minne

Tomas Rydebo

Föreningsartiklar till försäljning

Bordsstandar med fana	150
Minnestallrik 1624 – 1974	100
Slips	100
Slipshällare	50
Pins	25
Blazermärke (rund)	150
Grammofonskiva (stenkaka)	bud
VHS Mobilisering 1940	100
VHS Till minne av Älvsborgs Regemente	125
DVD ” ” ” ” ”	150
CD Älvsborgs Regemente Pres. Albert Löfgren	100
CD Älvsborgarens reg.musik	100
Bok om I15 (1974), häftad	60
” ” ” ” ”, inbunden	120
Kungliga Älvsborgs Regemente Fristadhed-Borås	60
En backstupojkes memoarer	60
I 15 förband i havsbandet, häftad	20
Kungliga Älvsborgs Regementes chefer	20
Sångbok	20
Div. vykort från I 15 m fl. Pr st.	1
Häfte I 15 berättar, nr 1-10 Pr st	60
” ” ” ” 2-4 st	55
” ” ” ” 5-10 ”	50

Kontakta kassören eller sätt in summan på

Plusgirokonto 17 10 56-5, I 15 Kamratförening

Brand ombord med lyckligt slut

Ca331_4

Här fortsätter serien från föregående nummer av Älvsborgarna, om Åke Dalåkers spännande liv som flygspanare. Han har hunnit vara med om mycket, så fortsättning följer i kommande nummer av Älvsborgarna.

Mörkerflygning stod på programmet. Den kvällen var jag dagofficer. Befann mig för tillfället i flygledartornet, då det kommer ett May Day-anrop från en Caproni, som befann sig strax söder om Linköping. ”Vi har brand ombord. Vi måste hoppa”. Vi kunde se flammorna från nedslaget, då maskinen tog mark. Ut med ambulanser och brandbilar. Maskinen var bara en askhö. Såväl förare som spanare hade hoppat. Hittades i mörkret oskadda. Men var fanns den

lille värnpliktige färdmekanikern. Hade han hört ordern: ”Hoppa”? Färdmekanikerna i denna flygplanstyp fanns bakom förar- och spanarsätena. En plywoodvägg skilde dem åt. Vi sökte hela natten efter färdmekanikern. Tyvärr. Klockan åtta på morgonen skulle jag som dagofficer övervaka vaktavlösningen vid Stora vaktgrinden. Då uppenbarar sig en damcykel trampad av den efterlyste färdmekanikern. På pakethållaren låg ett knyte i form av en fallskärm. Vad glad jag blev! Berätta! ”Jo – jag hoppade och landade på stora vägen mellan Mjölby och Linköping ungefär kl. 01.00. Då jag står där och samlar ihop fallskärmen, kommer en flicka cyklande i mörkret. Hon bodde i en gård i närheten. Jag följde med henne. Var hos henne resten av natten. Fick låna hennes cykel – och nu är jag här!”

Jag tog med mig färdmekanikern till flygflottiljchefen – den buttre Bäckhammar. Han var givetvis orienterad om flygkraschen. För en gångs skull sken han upp, då han konfronterades med den fallskärmshoppande flygmekanikern. På den tiden – tidigt 40-tal – var det ganska vanligt med flyghaverier. Den värnpliktige fick en veckas permission – och var mycket nöjd med det. Flygföraren och spanaren var ännu mer nöjda över denna utveckling av kraschen. Presstjänsten på F3 var inte särdeles utvecklad. Det kom inte ens en notis i tidningarna om denna händelse. Nu är den tryckt och ärendet är sedan åtskilliga år preskriberat.

Åke Dalåker

Kavallerist i Helsingborg när Danmark anfölls

Från vår före detta mångåriga styrelsemedlem, Nils Sigfridsson nu 92 år, fick vi följande berättelse från hans tjänstgöring bl. a vid K 2 i Helsingborg under krigsåren 1940-45.

Den 8 april 1940 samlade Tyskland trupper mot danska gränsen. Jag var korpral och tjänstgjorde då vid dressyranstalten vid Herrevadskloster. Jag fick order att åka hem till andra skvadron K 2, som jag tillhörde och där jag hade min fältutrustning. Det var anbefallt högsta beredskap. På kvällen ställde hela regementet upp i gymnastiksalen. Då regementschefen tog emot meddelade han bland annat: "Vi måste se allvaret och tro att Tyskland utan förvarning även kan gå in i vårt land".

Den 9 april på morgonen började tyska trupper gå över gränsen till Danmark. Vi fick order att upprätta posteringar inom hamnområdet i Helsingborg. Vi såg två tyska krigsfartyg ligga i sundet mellan Helsingborg och Helsingör under ett par

timmar, sedan försvann de antagligen på väg mot Norge.

Delar av ett danskt regemente kom med färjan, de passerade tullen utan vapen och med giltiga pass. Dom påstod att de kom för att hjälpa Sverige, dom var övertygade att även vi blivit överfallna. Vi trodde snarare att dom hade flytt från Danmark. De berättade att tyska jaktplan ideligen kom på låg höjd och flög utmed danska kusten. Redan på eftermiddagen fick jag åka tillbaka till dressyranstalten. Nu tilldelades alla förband i hela landet fältpostnummer och inkallelserna började skickas ut. Dressyranstalten och remontdepån på Herrevadskloster med all personal blev fältpostnummer 43401 med ryttmästare Arvid Stjernsvärd som chef.

Vid inryckningen den 13 april var det nästan bara värnpliktiga tillhörande åldersklasserna 1932-33. De placerades vid K 2 när de mönstrade och fick en begränsad militär utbildning av bespa-

ringsskäl. Nu blev det för oss att snabbt utbilda dem, först och främst att kunna hantera vapnen. Den 15 april lastade vi dressyranstaltens och remontdepåns hästar vid järnvägsstationen i Ljungbyhed. Det blev ett ganska långt tågset, målet var Utnäslöts nedlagda remontdepå i Västmanland.

1944 blev jag inkallad till fältpost 23203, vars kompanier var utspridda kring Göteborg – Mölndal. Stabskompaniet som jag tillhörde låg i Kallebäck, i vars fritidsområde ingick Lisebergs nöjesfält. Där fanns en högtalaranläggning. En lördagskväll ankrade en tysk kryssare utanför Öckerö - Hönö. Då gick larmer och ur högtalarna hördes: " - Fältsoldater, inställ er snarast vid förbandet." Vi var en stor skara som sprang från Liseberg till Kallebäck. Denna kväll var det några soldater som befann sig på annan plats i Göteborg. De åtalades för att olovligt lämnat fritidsområdet och fick avtjäna ett arreststraff efter utryckningen.

Nils Sigfridsson

Åke Daläker som fänrik

Återvinning är inte något nytt

Följande episod inträffade på mitt kompani år 1941. Utan förvarning uppenbarar sig en major från Milostaben och önskar inspektera materielen på kompaniet. Han ville se på soldaternas kokkärsl.

Order: Hämta kokkärslen och ställ upp på linje i korridoren! Den inspekterande beordrar soldaterna att hålla fram i sin vänstra hand kärlets överdel och i den högra den stora burken så att han kunde se insidan av matkärlet. Så började inspektionen: Korta order. Godkänd, godkänd, godkänd, byt i förrådet, godkänd o s v. Till saken hör att dagkorpralen i sitt lilla förråd hade 5 kokkärsl, de var snart utbytta men han hade likväl 5 kärsl och de byttes ut efter hand. Den inspekterande var nöjd. Jag räknade ut att det var 10 kokkärsl som byttes. Varifrån kom

Majorsinspektion

de nya? De kom från dagkorpralen som bytte runt i all välmengen. Jag fråga hur bytena gick till? "Det vill nog inte kapten veta" sa dagkorpralen. Alla var nöjda, till och med den inspekterande majoren.

Åke Daläker

Fristadsmarschen 2008

Den 11 oktober genomfördes Fristadsmarschen i lätt duggregn för första gången.

Marschen genomförs till minne av Älvsborgs Regementes marsch från Fristad Hed till garnisonsstaden Borås den 6 oktober 1914. Bakom evenemanget står Kamratföreningen tillsammans med Regimentets Officerskår och Älvsborgs Hemvärnsbataljon.

På morgonen samlades hemvärnspersonal och allmänhet på heden i närheten av minnesstenen och Hemvärnets musikkår i Borås spelade upp. Hemvärnsbataljonen ställde upp med sina nyttillverkade kompanifanor och visiterades och fanvakten ur Kullig/Redvägs hemvärnskompani marscherade in. Den förde både den svenska fanan och Älvsborgs Regementes fana. Överste Sven Wergård, likt en gång

överste Lagercrantz, tog sedan emot. Parad för fanan och därefter regementschefens tal, där han påminde om första uppställningen och önskade marschdeltagarna lycka till. Uppställningen avslutades med att musikkåren spelade Älvsborgs Regementes marsch.

Marschvägen gick väster om Öresjö. Under den första tredjedelen hade deltagarna att ta sig upp till Lida i höjd med Rya åsar och där väntade dryck och slät vetebulle, något som alla soldater känner igen. Tipsfrågor löstes och vandringen fortsatte längs stigar och skogsbilvägar.

Nu bar det rejält utför längs slingrande väg ner mot Alideberg för att komma till slutsträckan mot Renajs på Getängsvägen. Där väntade Borås hemvärnskompanis kokgrupp med ärtsoppa och pannkakor. Man erhöll ett mycket vackert

diplom, på vilket de tre arrangörernas ordförande/chef skrivit under.

Under marschen fick deltagarna svara på 12 frågor som bl. a. rörde regementets flyttning till Borås. Bäst var Christian Svensson med hela 12 rätt, Annelie Svensson hade 11 och Johan Andersson 10 rätt. En riktig prestation gjordes av Ida Jonsson som på morgonen gick från Rångedala till starten och därefter de 14 kilometrarna från start till mål.

2008 började vi ganska blygsam skala när det gäller deltagandet. Under de närmaste åren skall vi årligen fördubbla vandrarskaran. Nästa gång blir den 29 augusti 2009, då färdvägen förlängs till regementet och det kanske då färdigrenoverade Laddatorpet. Vi samlas vid minnestenen på Fristad Hed den 29/8 2009 kl. 0915.

Lars Rehn

OBS !!! ALLA KAMRATFÖRENINGSVÄNNER. OBS !!!

**Boka torsdagen den 22 januari 2009 kl 1700
för en kamratlig träff på "Hea"**

Glenn Altsten berättar och visar film om DEN SVENSKA FN-INSATSEN I KONGO 1960-64 där J 29:an "Tunnan" deltog. Det är den enda svenska flygplanstyp som deltagit i strid i modern tid.

Efter detta äter vi ärter och pannkakor för en blygsam penning i gamla officersmässen samt får lyssna till FristaHéSex-tetten. Ta gärna med vänner och bekanta. Anmälan till Lars Rehn, 033-414943 eller reharna@tele2.se senast dagen före.

Plats: Fristad Hed, nuvarande Fristad Folkhögskola.

Rehn

Årsmöte den 26 mars 2009

Kungliga Älvsborgs Regementets årsmöte äger rum torsdagen 26 mars kl 1800. Under mötet kommer föreningens framtid att diskuteras. Kom till detta viktiga möte och påverka vår framtid med din röst.

Efter mötet serveras den sedvanliga krigsrätten, ärter och pannkakor samt kaffe. Kostnad 100 kronor. Anmälan till maten gör du till Lars Rehn på telefon, 033-414943 eller e-post rehnarna@tele2.se senast dagen före mötet.

REGEMENTSMÄSSEN

I 15 – BORÅS

Vi arrangerar Er fest eller tillställning med stil och tradition.

Dop, bröllop, födelsedagar, begravningar, jubileum mm. Vi har erfarenhet sedan 1624. Välkommen med Er förfrågan

Tfn: 033-103980

Email: regementsmassen@telia.com

Besök gärna vår hemsida:
www.regementsmassen.se

F.d kanslihuset I15

En beredskapsdikt

Såhär i juletid kan den sista versen i en av Nils Sigfridsson dikter som handlar om beredskapsminnen passa bra.

1940

*Så kom vintern med
snö, var kall och hård
prov på försvarsvilja och
kamratskap sattes envar.
Soldaten på post såg vär-
mande ljus från en gård.
Hans tankar denna
natt – hos sina kära var
Nu även julhelgen fick firas i fält.*

Med både julbön och julgran i tält

Tänkvärt och tankeväckande

Inte för gammal för att lära

Gick på tipspromenad för någon vecka sedan tillsammans med barnbarnen. En av frågorna var: Hur många ben har en spindel? Stod en stund för att komma på rätt svar men... Lilla Siri, 6 år, tittade på morfar: Kan du inte det? På dagis lärde vi oss:

Spindelmor har åtta ben

Sex har mamma myra

Kon som går på grönan äng

Hon har endast fyra

Lille Per har bara två, men han springer lätt ändå.

Tänk vad man kan lära av barnen!

Bra barnbarn

Min granne, 65 år, hade efter påtryckning gått till affären för att köpa sig en datorutrustning. När köpet var färdigt ställde han en fråga: Finns det ingen instruktion så jag kan komma igång?

Försäljaren tittade lite undrande på honom och frågade:

- Har du inga barnbarn?

Artighet ärt en dygd – eller inte ...

När jag de sista åren arbetade på PersE (personalenheten) på I 15 anställdes en trevlig kvinna som personalassistent, Anita Krans. Hon var i början förvånad över att alla karlar öppnade dörren och lät henne gå in först. En naturlig sak för alla oss män. Men det där med att låta en kvinna passera först genom dörren är väl från början inte så värst gentlemannamässigt har jag läst. När till exempel riddaren skulle passera genom en port kunde det hända att en fiende stod där och med sitt svärd skickade den tänkta riddaren till en annan värld. Istället så blev det den som gick in först, alltså kvinnan.

Magiska tal.

Vår gamle kamratföreningsmedlem och arbetskamrat överstelöjtnant Sven Berg var en barsk och bestämd herre. Inte för att vi gick direkt omvägar när han mötte oss yngre på kaserngården, men nästan. På äldre dagar blev vi goda vänner, tillhörde samma förening och satt många kvällar vid måltider och han berättade bland annat om sin början på den militära banan. En kväll såg han lite fundersam ut och frågade mig vilka siffror som var magiska? När jag tänkt en stund sa jag 9 och 7. Ja, de uppfattas av de flesta som magiska, men jag tycker att siffran 9 är mest magisk. Om du multiplicerar siffran 9 med vilket tal som helst så får du alltid i summan talet nio. Se här till exempel: $2 \times 9 = 18$ ($1 + 8 = 9$), $9 \times 7 = 63$ ($6 + 3 = 9$), $128 \times 9 = 1152$ ($1 + 1 + 5 + 2 = 9$).

Vilket tal som helst gånger 9 så blir summan ett tal där man till slut kan utläsa, ja just 9.

Lars Rehn

Vänner!

Det är snart tid att ännu en gång göra bokslut för ett verksamhetsår. Ett år som i många stycken gått sin gilla gång, med våra sedan många år kända och uppskattade aktiviteter, men som också tagit avstamp för ett par mycket viktiga förändringar.

För det första har vi nu, tillsammans med kamraterna i Borås, vid ett möte i höst konstituerat styrelsen för vårt "Kamratföreningsförbund Älvsborgarna" (Styrelsens sammansättning redovisas på särskild plats i tidningen). Förbundet har som främsta uppgifter att ge ut vår gemensamma tidning samt att tillsammans med Försvarsmakten främja nyrekryteringen till våra respektive lokalföreningar. Här är ett samarbete med Elfsborgsgruppen och dess hemvärnsförband av avgörande betydelse.

För det andra vet vi nu att Försvarsmakten i framtiden inte kommer att stödja alla de lokala förbandsmuseer som finns på de flesta garnisonsorter. För vår del innebär det stora ekonomiska konsekvenser främst avseende hyreskostnaderna.

Vi behöver nu omedelbart formalisera vårt fina museums existens som en enhet i kamratföreningen (motion om detta kommer till årsmötet) och därefter kommer vi förhoppningsvis att kunna etablera ett

Bo Andersson

givande samarbete med statens fastighetsverk och deras förvaltning av Oskars II fort. Vi har för närvarande gott hopp om positiva besked i dessa frågor.

En av våra stora utmaningar under nästa år blir genomförandet av den årliga Kustartillerikamratföreningsträffen. Den äger rum helgen 21/8 -23/8 och en arbetsgrupp inom styrelsen arbetar redan med ett spännande program.

Njut nu av vår gemensamma tidning och ha ett riktigt Gott Slut 2008 och ett Gott Nytt 2009.

Bosse Andersson
Ordförande

Göteborgs Garnisons Kamratförening

Möt Chefen på årsmötet den 19 februari i Bohussalen

Varmt välkommen till 2009 års årsmöte! Det äger rum torsdagen den 19 februari kl. 18.00 i Bohussalen på Käringberget. Med oss den här kvällen är Garnisonschefen, kommandör Lennart Bengtsson. Efter sedvanliga förhandlingar blir det subventionerad middag på mässen som numera heter Älvsborgsmässen.

Till kaffet kommer Lennart Bengtsson att ge oss senaste nytt från den stora militära världen men också vad som händer på Käringberget.

Anmäl Dig senast den 13 februari till Gustav Lundberg, tfn 031-290546,
epost gustav.lundberg1@spray.se
eller till Kjell Sörquist, tel. 031-920790, epost kjell@sorquist.se

Anmälan till middagen är bindande.
Boka denna kväll i din almanacka redan nu!

Välkomna!
Styrelsen

2009 års högtidsdagar

Ett nytt år innebär nya jubilarer.
Följande kamrater fyller jämt:

90 år

Fridolf Askerstad	16 mars 1919
Arne Olsson	28 juni 1919
Bertil Svensson	30 december 1919

85 år

Ulf Ressel	27 april 1924
Carl-Gustav Hogedahl	19 augusti 1924
Torsten Hallberg	18 november 1924

80 år

Harry Trygg	7 januari 1929
Åke Carlberg	24 februari 1929
Hans Andréasson	18 mars 1929
Lars Johnelius	09 april 1929
Maj-Britt Papke	28 april 1929
Karl-Axel Eriksson	19 maj 1929
Birgit Appelbrink	20 juli 1929
Margareta Lager	3 september 1929
Lars-Erik Larsson	21 oktober 1929
Ebbe Schön	13 december 1929

75 år

Bror Brodén	19 januari 1934
Rolf Brix	26 mars 1934
Olle Dellming	25 april 1934
Eva Hugosson	24 september 1934
Stefan Liljefors	20 september 1934

70 år

Sven Persson	27 april 1939
Sören Sörensson	11 april 1939
Jan Andersson	10 juli 1939
Sune Forsmark	11 juli 1939
Lars-Erik Wallerström	21 juli 1939
Nils Gustav Löfgren	07 oktober 1939
Bengt Sänne	11 oktober 1939
Lennart Engström	01 december 1939

60 år

Gösta Ohlin	16 maj 1949
Jan Blomqvist	16 oktober 1949
Anders Balte	22 december 1949

Föreningskamraterna saluterar våra jubilarer och önskar dem allt väl!

Temakväll: Morgondagens försvar

- Vi måste ha förband som snabbt kan sättas in även i vårt närområde om vi blir angripna. Det visar sommarens korta krig i Georgien. Om vi inte kan reagera snabbt riskerar vi att ställas inför ett fait à complit. Det anfallande landet behöver inte sätta in några stora förband och riskerar därför inte mycket mer än att utsättas för omvärldens fördömanden under en kort period, sedan ges realpolitiken fritt spelrum.

Den som levererade dessa beska sanningar var Stefan Gustafson, tidigare ÖB:s strategichef och chef för Amf 4. Efter att ha lämnat Försvarsmakten för en spännande tjänst på Vattenfall kunde Stefan en kulan novemberkväll på ett fritt och målande sätt beskriva hur han såg på

framtiden för Försvarsmakten efter ett antal år som ÖB:s framåtblickare. Detta skedde på ett arrangemang med Försvarsutbildarna som värdar.

För att förstå hur morgondagens Försvarsmakt skall byggas upp behövs en inblick i vart vår omvärld är på väg och vad som händer i vårt närområde. Stefan pekade på att det i hög grad handlar om att förstå vart de olika maktcentra som finns i dag är på väg, hur världen skall försörjas med råvaror samt hur energi och vattentillgångar skall kunna fördelas när behoven av dem bara ökar. Med detta klarlagt är det möjligt att sätta ner foten kring vilka militära förmågor som behövs.

Stefan Gustafson

Mässpar

Stefan var mycket tydlig med att vi måste använda samma typer av förmågor i internationell tjänst som vi gör här hemma. Mot bakgrund av den tuffa ekonomiska situationen är ett nordiskt försvarssamarbete nyckeln till framgång. Där kan vi utnyttja de skalfördelar som till exempel gemensam nordisk utbildning på stridsfordon kan leda till.

Efter en mycket intressant exposé omgrupperade de drygt 40-talet gästerna till mässen där ärtor och pannkakstårta serverades och diskussionerna flödade fritt mellan borden. Se det var en riktigt lyckad kväll som stämmer till eftertanke för framtiden.

Lennart Hammarstrand

Batteri Björkö

Batteri Björkö var det enda batteriet i Göteborgs skärgård som under kriget byggdes med nytillverkad materiel. I maj 1939 föreslog marin-staben att ett nytt medelsvårt batteri skulle byggas i Göteborgs norra skärgård. Beslut om utflyttning av pjäserna på O II fort till södra och mellersta skärgården var då redan taget.

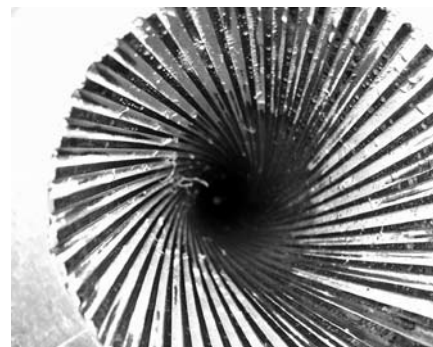
I mitten av oktober 1939 hade man rekognoscerat och föreslog att det nya batteriet skulle placeras på nordvästra Björkö. De pjäser man avsåg placera här utgjordes av fyra 15 cm kustkanoner av Bofors konstruktion typ L/53 M/38. De var ursprungligen beställda av Polen, men efter detta lands förintande togs de i beslag av den svenska regeringen. När Finska Vinterkriget bröt ut den 30 november 1939 monterades pjäsernas lavetter på det nya batteri Roten i Ålands hav och Björkö stod utan kanoner. Samma typ av pjäser hade också beställts av Siam och denna beställning fördes över till marinen. De fyra pjäserna levererades i slutet av 1941 som 15,2 cm kanon m/41 och tilldelades det nya batteri Björkö. Ytterligare åtta av Nederländerna beställda pjäser av samma

typ placerades i batterierna Helsingborg (1940) och Tjurkö (1942).

Batteri Björkö med fyra 15,2 cm pjäser m/41 var klart i juli 1942. Pjäserna placerades i öppna brunnar med 360 graders skottfält. Runt pjäsen bestod skyddet endast av en tunn splitterskyddande pansarsköld. I berget under pjäsbrunnen fanns dock ammunitionsdurkar och förläggning för betjäningen med fullträffsäker bergtäckning.

Pjästypen hade en teknisk räckvidd på 24 km, vilket innebar att man nådde från Rönnäng på Tjörn till Donsö i södra skärgården. Denna pjästyp var försedd med kilmekanism. Laddningen sker med projektilen först, därefter stoppar man in en lång laddhylsa med drivladdningen. En maximal eldhastighet på 4,5 skott i minuten kunde uppnås enligt provskjutningar på KA 2 med pjästypen. Luftvärnet utgjordes av tre fasta 40 mm Allmålspjäser m/36 i batteriområdet samt fyra 20 mm lvakan m/40 placerade med en brevid varje 15 cm pjäs.

Organisatoriskt ingick batteriet i division Hisingen (HI) tillsammans med batterierna Torslanda (TL) och Styrso (SY). Spärren Björkö (BJ), som hade sin

ledningsplats i batteriområdet, ledde bara de två minspärrarna med lätta 57 mm batterier på Björkö. Detta något komplicerade ledningsförhållande berodde på att man enkelt ville kunna samla alla de åtta tunga eldrören i Göteborgstrakten mot samma mål.

Redan 1946 tillkom en radar placerad i torn på Rörö. Detta var en svensk Er I b med mediokra prestanda. Skjutning mot stora mål kunde ske på c:a 10 km avstånd. Kring 1954/55 fick batteriet två då moderna, i England, inköpta eldledningsradarstationer typ PA 31. Dessa var i början monterade i flyttbara vagnar. Samtidigt tillfördes S-platsen ett centralinstrument m/53. Elektroniken hade gjort sin debut.

Mellan 1958-62 genomfördes en modernisering och förstärkning av skyddet i hela batteriet i syfte att ge någorlunda skydd mot kärnvapen. Radarstationerna av typ PA 31 monterades nu fast i bergtrum på mätstation Hyppeln samt inom batteriområdet i f.d. lvberedskapsrum (a 13).

Då batteri Torslanda utgick 1959 och radar tillförts ändrades också mätorganisationen.

Luftvärnet utbyttes till två nya maskinrikade 40 mm Lvakan m/48. Dock tilldelades Björkö inte något centralsikte till dessa pjäser, vilket innebar att bekämpning av snabba jetplan inte blev mycket lättare än med de gamla lvpjäserna.

Organisatoriskt bildades 1956 Spärrbataljon Björkö (BJ) med batteri BJ, 57 mm batterierna BJ västra samt BJ östra samt minspärrtropparna BJ västra och BJ östra.

Division Hisingen utgick. Batteri SY infogades i Spärrbataljon Göteborg (GG) och batteri TL utgjorde ett självständigt tungt batteri under sin återstående livstid (till 1959).

Batteriet nyttjades under 60- och 70-talen årligen under utbildningen vid Befäls- och Officers- skolorna på KA 4. För att kunna utbilda på modern eldledningsmateriel tillfördes ballistikräknare arte 719 till pjäserna år 1976. Som radar användes då en rörlig arte 719 som var fredsplacerad som utbildningsstation på Radarskolan.

Nästa modernisering skedde först 1985. Planeringen för Göteborg under 60- och 70-talen var att ett nytt 12/70 batteri skulle ersätta batterierna Björkö och Styrso. Då detta ej genomfördes beslöts att tio äldre batterier, varav Björkö var ett, skulle moderniseras avseende skydd och elektronik under 80-talet, projekt IKAROS.

I samband med detta sammanslogs batterierna Björkö och Styrso till ett batteri med sex pjäser på två platser och en gemensam eldledningsorganisation. Det nya stora batteri Björkö ingick i spärrbataljon Göteborg (GG). På Björkö bildades spärrkompani BJ med 12. Lätta Robotbatteriet, Minspärtrupp BJ V samt 316 och 317. Värnkompanierna ur armén.

Luftvärnet tillfördes eldledningsinstrument i form av optisk eldledning typ Arte 725.

I övrigt förstärktes pansardörrar samt ventilation och NBC skydd förbättrades. Ledningssystem STRIKA 85 installerades i kombination med modernisering av sambandssystemet.

I detta moderniserade skick genomförde batteriet den stora krigsförbandsövningen Väst 86.

Den sista grundutbildningen av värnpliktiga på batteriet verkar ha skett 1988/89.

Som krigsförband utgick batteri Björkö (inklusive Styrso) år 1997. Nedskrotning av batteriet skedde under år 2000.

I dagens läge är det svårt att se att man är i ett f.d. tungt KA-batteri när man kommer ut på Björkö. Man har verkligen lyckats att förinta allt.

Christer Fagervall

Batteri Björkö's mät- och eldledningsorganisation

Mätstationsorganisation 1940-tal

Mst 1	Näset (V Frölunda)	Lodbas m/13
Mst 2	Styrso Pottan	Lodbas m/13
Mst 3	Brännö	3 m Inbas m/41
Mst 8	Björkö Komandoplatzen	3 m Inbas m/41
Mst 10	Rörö	Kort Vågbas m/39
Mst 11	Kläverön	Kort Vågbas m/39
Mst 12	Carlstens Fästning	Lodbas m/13
Mst 13	Brattön	Lodbas m/13

Dessutom fanns observationsplatser utan avståndsinstrument på Vinga (Opl 4), O II Fort (Opl 5), Hjuvik (Opl 6), Hönö Kråkudde (Opl 7) samt Hyppeln (Opl 9). Strålkastare fanns i batteriområdet på Björkö, på Rörö samt på Åstol. Övriga mätstationer kunde nyttja strålkastare ingående i andra batterier.

Mätstationsorganisation 1959

Msttropp 1	Batteriorådet	PA 31/F + Lodbas m/13 (Mst 2 och 3)
Msttropp 2	Hyppeln	PA 31/F + Lodbas m/13 (Mst 4 och 5)
Mst 1	Brännö	3 m Inbas m/41
Mst 6	"flyttbar"	4 m Inbas m/46
Mst 7	Carlstens Fästning	Lodbas m/13

Observationsplatser och Kort Vågbasinstrumentering m/39 utgår. Då radarn har lång räckvidd behövs inte så många mätstationer som tidigare. Man kan även nu skjuta med värden från batteri Styrso's radar.

Eldledningsorganisation 1985

Mst 1	Hönö Kråkudde	Arte 719 (flyttad från batteri Nättarö i Stockholm)
Mst 2	Styrso Rös	Arte 719 (flyttad från radarskolan)
Mst 3	Styrso Batteriet	AML 701 (har funnits sedan 1975)
Mst 4	Brännö	AML 701 (har funnits sedan 1975)
Mst 5	Hyppeln	AML 701 (har funnits sedan 1975)
Mst 6	Björkö batteriet	Arte 728 (placerad i gamla spärrstab BJ:s kommandobunker)
Mst 7	Radarskolan	Arte 724
Mst R	"Flyttbar"	Arte 728 (utbildningsstation från Radarskolan)

En kanonresa till Karlsborg

Försvarsutbildarnas årliga höstresa gick i år till Västergötlands Museum i Skara, Pansarmuseet i Axvall och Fallskärmsjägarskolan i Karlsborg.

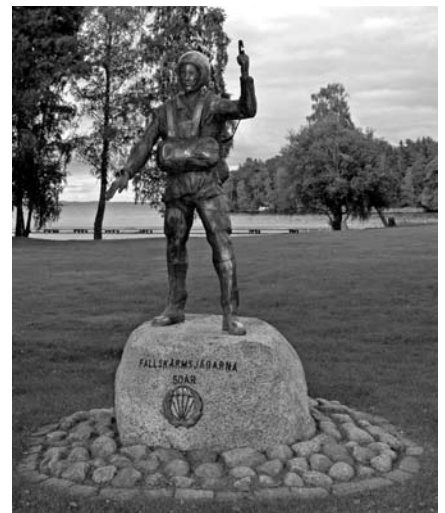
På första etappmålet - museet i Skara – mötte förre överstelöjtnanten vid Milo V, Sivert Pettersson upp och gav en kort föreläsning om Arn och Svea Rikes vagga. Det är i sanning en perfekt start på en resa i "Arns fotspår"!

Efter besöket på Västergötlands museum fortsatte resan mot etappmål två, Pansarmuseet i Axvall. Här kunde vi se både svensktillverkade som från utlandet inköpta stridsvagnar och pansarfordon. De nära 100-talet vagnarna står utomhus och inomhus i fyra hallar. Museet i Axvall kommer att läggas ned och fordonen flyt-

tas till Strängnäs till det nya fordonsmuseet som skall byggas där.

Fallskärmsjägarskolan i Karlsborg stod sedan på tur. Här möttes vi av major Peter Forsberg, en av Jonny Stenbergs f.d. ungdomselever på LvU i Göteborg. Efter uppställning i öppen fyrkant fick vi en terrängorientering av Peter och om fallskärmsjägarnas olika utbildningsresurser i omgivningen, bl.a. hopptornet.

I fallskärmsjägarna mässlokal Skärmen bjöds vi på kaffe och bulle. Under kaffet berättade Peter detaljerat om kraven på en fallskärmsjägare och om hur skolan genom bra samarbete med Pliktverket får de ungdomar som bedöms platsa i organisationen. Omkring 600 söker till fallskärmsjägerutbildningen varje år men

Fallskärmsjägarmonument

bara ett 40-tal utbildas efter hårda tester till fallskärmsjägare. Peter berättade också om alla de strapatser som den blivande fallskärmsjägaren måste utstå under utbildningen och den sammanhållning som skapas fallskärmsjägare emellan under såväl övningar som fritid. Runt kl 2000 var vi åter i Göteborg efter en - som alla uttryckte det - kanonresa!

Sven-Göran Palm

I Karlsborg

Pansarmuseet

Hästtron Västergötlands museum

Traditionsmiddag 2008

Vad som är urminnes må vara osagt men så länge de äldre av oss kan minnas så har ett säkert recept på en lyckad mässkväll varit sill och potatis följt av rykande varm ärtsoppa vilken avrundas med kall pannkakstårta. Gott, sångvänligt, enkelt att servera och inte minst billigt.

Krigarens lön är inte de stora pengarna utan det kamratskap som är sprunget ur kontrasten mellan fältlivets vedermödor och trevlig social samvaro.

Garnisonschefens middag med hemvärnets chefer i samband med befälsövning 0 den 22 november hade många delmål. Ett var att öka förbandens förmåga att nyttja vår trevliga mäss. Genom att deltagarna under militärt ordnade former själva står för fram- och avdukning kan personalkostnaderna nedbringas till ett minimum.

Middagens underhållning stod vi själva för med hjälp av ett niosidigt sånghäfte där bataljonernas snaps- och punchvisor återfinns på respektive bataljonssida.

Trevlig mäss, levande ljus, fanor och lite vitt på borden – klassisk mässmiddag!

Enades vi stå, söndrade vi falla.

Bert-Erik Pousar

B

POSTTIDNING
ÄLVSBOGARNNA
Försvarsmedicincentrum
Box 5155
426 05 Västra Frölunda

*En riktigt God Jul
och ett Gott Nytt År
tillönskas alla Älvsborgare!*

